

עין משפט
גד מצוה

קח:

אַל־מֵא אֶתִּי מִיָּאוֹן וּמִבְטָל גִּיטָא ורמיניה הממאנת באיש בו'.

^(י) מגופה דסיפא הוה מצי לאקשוי דמאי טעמא אמרינן כל שיוצאה ממנו בגט אסורה ואמאי לא אמרינן אחי מיאונה ומפקע קידושי שני והוי כמו שזינתה אחר גירושין דמותרת לחזור לו דמתנן בפ"ב דסוטה (דף יח: ושם) אללא ניחא ליה לאקשויי רישא אסיפא:

^(כ) **אַזִּירָ** ומשבש ומייתי דה. אבל

לא ניחא ליה למימר

דאפי' ליכא גט לא יחזיר דלמא אזיל ומשבש לה (תחתיו) דהא כיון דליכא למיתש למדי לא גזרינן: **אמר ר' אֶעָזֵר** תברא בו'. ^(ט) רבא הוא דמסקין הכי אע"ג דרב יהודה הוה בשנייזיא קמא יודע היה רבא שכן היתה הקושיא ומשמיה דרבי אלעזר ^(י) [נלמדה] וכה"ג דפרק כירה (שבת מד. ושם) דלמור רב הונא מטה שיחדה למעות כו' ומוטיב רב נחמן בר יצחק כו' אללא חי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה כו' ולא קאמר משמיה דרב הונא כדמעיקרא לפי שהיה יודע האמת שרב יהודה אמה:

בגון ששלישה בגיטין דמיהויא בגדולה. ואמ'ת לר' אלעזר למא אינטרין למיתני מיאנה לאחר וגירסה תרי זימני וי"ל דקמ"ל אע"ג דגירסה תרי זימני לא חיישין ^(י) (למיתוי כגדולה: **לְאִיסוּר** כרת התרת לְאִיסוּר לאו לא כ"ש. פירש בקונט' איסור כרת דל"ח שהמילון מפקיע הקידושין והקשה ריב"ן דלא דמי איסור אשת איש למחזיר גרושתו דמילון מפקיע הקידושין שאומרת חי אפשי בקידושין שקדשוני אחי ואחי אבל גט לא מפקיע ולאו קושיא היא דמהאי טעמא ש מפקיע המילון איסור דאשת איש א"כ היא כוונה אכלו ומותרת לחזור לו ללאחר שגייסה כדתנן פרק שני דסוטה (דף יח: ושם) וריב"ן פירש איסור כרת המרת שמותרת בקרוביו והוא בקרובותיה אפי' למי שילאה ממנו בגט דהיינו אשת אחיו ואחות אשתו ואין נראה דא"כ תיקשה למ"ד בסמוך כסם שאסורה לו כך אסורה לאחיו אלמא לאיסור כרת לא התרת: **יִישׁ מִיָּאוֹן** אחר מיתה באחיו או לא. דוקא הכא הוא דמייבעיא ליה באיסור שנייה דרבנן היא אבל באיסור ערוה דאורייתא תנן כל שיכולה למאן ולא מילאנה ארתה חוללת ולא ממייבמת: היא

אחי אמו שהיא שנייה לו ונשאה אחיו מאביו ומת מהו שתמאן השתא ותעקרניהו לגישואין קמאי ותתייבם ^(י) (צרתה) יש מיאון לאחר מיתה במקום מצוה או לא שכרו שני בני אדם בארבע מאות זוז ובאו ושאלו את רבי עקיבא בבית האסורין יואסר את רבי יהודה בן בתירה בנציבין ואסר אמר רב יצחק בר אשיאן ומודה רב שמונתרת לאחיו של זה שנאסרה עליו פשיטא הוא ניהו דמכרת ברמיזותיו וקריעותיו אבל אחיו לא מהו דתימא ליגזר האי אמו האי קמ"ל ואיכא דאמרי אמר רב יצחק בר אשיאן ^(י) יבשם שאסורה לו כך אסורה לאחין והא אינה מכרת בקריעותיהם ורמיזותיהם גזירה אחיו אמו הוא: **מִתְנִי'** יהמגרש את האשה והחזירה מותרת ליבם

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

זה הכלל כלומר אפילו פעמים הרבה גירשה והחזירה ומילאנה אם נשאת לאחר מתוך גט אסורה לחזור לו מתוך המילון מותרת לחזור לו: **לאחר ומילאנה** **כו**. כלומר חזרה ונשאת לשלישי ומילאנה **כו**: כל שיוצאה ממנו בגט אסורה לחזור לו. אף על פי שילתה משל

^(י) אחרון במילון לא בטליה לגיטא דידיה. ובגמרא פריכין רישא לסיפא: **גמ' סברא**. קשיין אהדדי: **ומאי שנא מילון דחזריה דלא מצטל גיטא**. דקמא לאישתריוי לה לקמא: **דאידי דמכרם ברמיזותיו ובקריאותיו**.

דקמא: **אזיל ומשבש לה**. עד דממלאנת צבתרא ומהדר לה: **הא שנשא ולא אשכנשא**. שהרי לאחר גירושין החזירה ולא יכול לפייסה שטעמוד עמו ומילאנה צו הילכך ליכא למיתש לה לשיבשא וכן כל היוצאת במילון לא חיישין לשיבשא דמסתמא פייסה כי הואי גזיה שלא תמאן ולא איפייסה אבל כי נישאת לאחר מתוך הגט הולך ומפייסה ואמר מתמרט אני בגירושין והיא אוהבתו שהרי על כרחא יאתה ממנו הילכך הדרה וממאנת בשני: **הא מילאנה**

מוסרם לחזור. לרששין: **אלמא אחי מילון דחזריה**. ומגלה על קטנות ומצטל גיטא מקמא: **ששנשא בגיטין**. שהוילאה^(י) שלש פעמים בגט דמיהויא כגדולה תו לא הדרא לחד מינייהו דלא אחי מילון דלאחר לצטולי אבל קודם שתשגש אחי מילון דחזריה ומצטל גיטא ואי ציאל לאהדורי מהדר לה: **מאן סנא**. דלמנן לעיל מי ששנה זו לא שנה זו: ^(י) **בשעת הסננה**. שגזר שלא יעסקו בתורה: **בכסף סנינו**. על ידי שכירות למדנו: **אם רבי ישמעאל צר יוסי והסיר ל"ג**. אללא אדרצ פליג ואמר לא את זו אסרו רבי עקיבא ורבי יהודה בן צתירא ומנאי דקאמר היינו רב ורבי ישמעאל ^(י) דרב נמי תנא הוא: **לאיסור כרס**. איסור אשת איש הפקעת ממנה צלא גט. אלמא אין מעשה שלה כלום: **(לאיסור לאו)**. דמחזיר גרושתו לא כ"ש ^(י) דגלי דקטנה היא ולא הוה גיטא כלום: **אשת אחי האם**. שנייה מדברי סופרים גזירה משום אשת אחי האב שהיא ערוה: **מסו שסמאל**. צנישואין הראשונים שלא תהא שנייה לו ומתייבם. אבל באישות דערוה כגון אשת אחיו מאמו קטנה ומת ונשאה אחיו מאביו פשיטא לן דלא אחי מילון דלאחר מיתה למישרי ערוה לייבומה: **ומודה רב**. אע"ג דלא אחי מילון דחזריה ומצטל גיטא ידיה נהי דלדידיה לא הדרה אבל לגבי אחיו נמצטל דלא מיהוי גרושת אחיו. והא דקתני ממני נתן לה גט אסורה בקרוביו היכא דתו לא נפיק מאחרים במילון דלא איצטל גיטא דקמא: **פשיטא**. דהא תנן צמתני אחי מילון ומצטל גיטא ואפי' ידיה לא אסרנא אללא אידי דמכרת ברמיזותיו אזיל ומשבש לה אבל אחיו ליכא למימר הכי: **מסו דסימא ניגזר אחיו אטו הוא**.

דאי שריא ליה לאחיו אמרי הא חזינן דצטל גיטא ואחי איהו למינסב: **מתני'** **מוסרם ליבם**. ולא אמרינן נישואין הראשונים מפילים יבמה לפני יבם והרי נאסרו עליו אותן נישואין בשעת שגירסה אחיו: **וכי**

מסורת הש"ס

א]גירסת הר"ף הממאנת וכו' לאחר ומילאנה צו כל וגירסה לאחר ומילאנה צו כל שיוצאה הימנו וכו']. ב]נע' תוס' כתובות עה: מ"ט בשם ר"ח]. ג]א נפ"י המורה נמשלה כמים ערוך ערך כרת]. ד] לעיל מב. זל, ח] רש"ל מ"ו]. י] [שהוילאה רש"ש]. יא] יג"ל אחר ד"ה בכסף]. יב] רש"ל,

תורה אור השלם

- ↑ מיימניו בבבבא שחינו עצינו במדבר יבאוא: איכה ה ד

גליון הש"ס

גמ' בגון ששלישה בגיטין. אף דצמתני תני רק נמגרסה צ' פעמים י"ל דצמתני נקט לה אלינא דרבי דפרי זימני הוי חוקה ועולא נקט אלינא דרשב"י דג' זימני הוי חוקה כ"כ תפשות צ"ח ח"צ ס' יג:

הגהות הב"ח

^(א) בששנה לאחר וגירסה לאחר ומיאנה בו זה הכלל כל כ"ל וכן בסמוך בגמ': ^(ב) שם אמר רבא ומאי קושיא. ג"צ מדברי תוס' ד"ה אמר ר' אלעזר משמע דגירסתם הוא כגון רבה וק"ל: ^(ג) שם דאידי דמכרת: ^(ד) שם שנשא ולא אישתבשה: ^(ה) שם כך שאלו הרי שהיתה: ^(ו) שם ואיכא דאמרי אמר ר' יצחק צר אשיאן אמר רב כסם וכו' בקריעותיו ורמיזותיו גזירה: ^(ז) רש"י ד"ה כל שיוצאה וכו' אע"פ שילתה משל אחריו במילון לא: ^(ח) ד"ה את ר' ישמעאל וכו' היינו רב ור' ישמעאל בר' יוסי דרב נמי: ^(ט) ד"ה לאיסור וכו' כ"ש דגליא מילתא דקטנה: ^(י) תוס' ד"ה אלמא וכו' אגופא דסיפא: ^(יא) בא"ד רישא אסיפא הס"ד ואח"כ מ"ה מילון ידיה גמי לא ליבטיל גיטא ידיה אזיל ומשבש ומייתי לה: ^(יב) ד"ה אמר וכו' רבה הוא דמסקין וכו' יודע היה רבה: ^(יג) ד"ה כגון וכו' לא חיישין דמחזיר כגדולה. ג"צ פ"י ולא נשאת מו לאחר וילאה במילון: